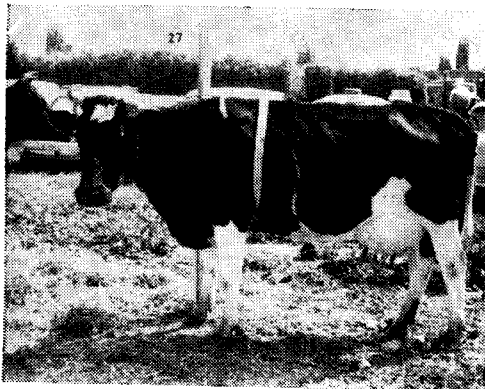

חג הבוקרים בכפר-יחזקאל

„יפה“ — בת „תור“ ממשק ווינשטיין — סגנית שניה למלכת העדר.

ברמן, שאמנם הגיעו באיחור, אבל נקיות ומצוה צחות להפליא. גם הפרה „חתולה“ הובאה, שצבעה חום, כמעט ג'ינג'י — למורת רוחו של אחד השופטים. הפרות — רובן מצוהצחות ומוכנות לתצוגה ורק אחדות לא נקיות ומקלקלות את השורה.

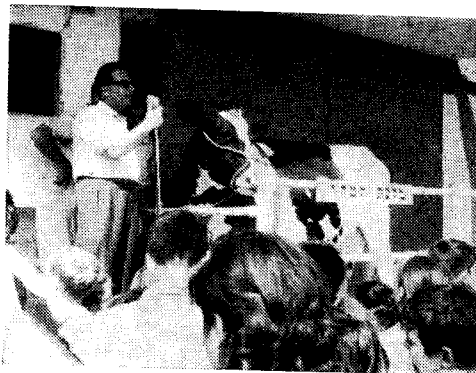

קטע מהתצוגה בכפר-יחזקאל

בקרבת שטח התצוגה הוכנה תערוכה מסחרית מגוונת. בה הציגו יצרנים ומפיצים את סחור רתם המיועדת למגדלי הבקר: תחליפי חלב, תריר פות ותכשירי חיטוי, טנקים להובלת חלב וגבינות תוצרת תנובה — הכל עורר התעניינות ותשומת לב.

לפני שבועות מספר התקבל במחלקה לבקר של משרד החקלאות מכתב, בו הציגו אנשי כפר-יחזקאל לקיים אצלם את הטקס הארצי השנתי של חלוקת הפרסים: „מכיון שאחד מאנשי הכפר מקבל פרס, בית העם שופץ ומוכן לקלוט רוב-עם. וחג בוקרים מן הדין שיתקיים בכפר — בואו אלינו לחוג“ — כך כתבו. היזמה נתקבלה ברצון ואנשי הכפר עם לשכת ההדרכה בית-שאן והמחלקה לבקר תכננו, הכינו והפכו את יום הטקס לחג בוקרים אמיתי.

לבאים אל מקום הטקס חולקה חוברת סיכומים על מקומו של ענף הבקר בכפר יחזקאל וקטלוג לתצוגת הבקר, אליה הובאה העידית והעילית של העדר המקומי, המונה למעלה מ-500 פרות. בראש התצוגה — שבע פרות עתודות — פאר העדר וביניהן „זיוה“, אמו של הפר הצעיר „יבין“ שנמכר לאגודת „און“, ו„שחרית“ בת תור עם 3.76% שומן בחלב שלה — רמת שומן בלתי רגילה לבינות פר זה. ואחרי העתודות — עוד עשרים פרות אחרות — מרובות תנובה ונאות מראה וביניהן „אילה“, בת 13, עם תנובת-חיים של 55.380 ק"ג חלב ועוד עטינה שופע חלב; הופיעה גם „בור-מה“ שלפי התקן מגיע לה מעמד של עתודה, אלא שהעטין שלה לא נשא חן מלפני השופטים (אלה הפרות השתיים באו לבדן — הבעל-בית שלהן היה במילואים באותו יום) ו„יוליה“ ו„עדי“ של

השופט קורא את נימוקי וועדת השופטים

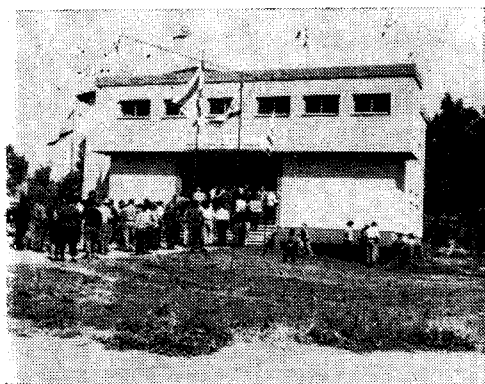
שק כרמי-גלבוע, זוכה בגביע ענק, בתעודה ובת-
שואות רמות של הקהל. עם חום טקס זה עוברים על
פני טבלאות-דיאגרמות ותצלומים, המראים את
התפתחות עדר הכפר, מקבלים את חוברת הפרסים
הארצית היפה ונכנסים לאולם בית-העם. ברכת
הכפר הובאה ע"י מקהלת ילדי כיתה ד' וע"י
אחד מבעלי זכות ראשונים, הח' יב"ג, אשר
היה בין אלה שיצאו לדמשק לקנות את הפרות
הדמשקאיות הראשונות. ברכת המועצה האיזורית
גלבוע מביא מר א. לזר, דברי הסבר והשלמה
לאינפורמציה, שנמסרה על בעלי הפרסים בחובר-
רת, נמסרים בשם מעניקי הפרסים מר א. לזר
ממשרד החקלאות, מר י. האוזמן מהתאחדות
מגדלי בקר, מר אקנר מהבנק לחקלאות ומר פרנק
מטעם הפדרציה של ציוני דרום-אפריקה. הפרסים
ניתנו: לאגודת "און" עבור הפר "בר-און"
שהצטיין במבחן צאצאיו; לקיבוץ "הזורע" עבור
עדר קיבוצי שהצטיין ברמת תנובה, למשפחת
בלסקי-יעקובי מנהלל עבור עדר מושבי שהצטיין
ברמת תנובה; לקיבוץ שריד עבור צמד עתודות
"בהירה" ו"בריג'ט", לקיבוץ מעברות עבור הפר
רה האלופה "גלבוע" שהצטיינה בתנובת-חיים,
לקיבוץ הזורע עבור הפרה "חצוצרה" שהצטיינה
בתחלובה אחת, לשלומית ויאיר בן-צבי מכפר
יחזקאל בעבור משק הדגמה מצטיין ולעוד 18
משקי הדגמה נוספים; לקיבוץ עין-חרוד (המאור
חד) עבור הישגים בגידול עצלים (לח' סורקין
מחיאות כפיים סוערות); למשפחת היימן מכפר-

הצגת מיכל-חלב למשק מושבי

בינתיים מתאספים מאות בוקרים מכל חלקי
הארץ ונהנים מזוהרו של יום אביב, מהפרות
המוצגות. מכיבוד על טהרת תוצרת החלב (חלב
לשתיה ועוגות גבינה) ומפגישת רעים ושיחת
בוקרים.

בשעה היעודה מפסיקים את נגינת המנגינות
ברמקול והקהל מוזמן לחלוקת הפרסים לפרות
המצטיינות בתצוגה. שייקה מברך מטעם לשכת
ההדרכה ובר-ענן מביא את נימוקי השופטים לח-
לוקת הפרסים. הסגנית השניה "יפה" בת-תור,
מועלית על הבמה וזוכה יחד עם בעליה, משפחת
וינשטיין, בתעודה ובמחיאות כפיים. אחריה מוע-
לות לבמה שתי פרות, שתיהן ממשק ברקוביץ,
האחת "נורית" בת בראון, סגנית ראשונה, והש-
ניה -- "זוה" בת פלד, זוכה בציון לשבח על
הופעתה והכנתה הטובה לקראת התצוגה. ואחר-
נה -- מלכת-העדר, הפרה העתודה "שחרית", ממ-

הקהל נוהר לבית-העם אחרי התצוגה

ברכת המושב כפר-יחזקאל

הגענו לגשר בנות-יעקב שליד משמר-הירדן, שם עצר בעדנו משמר הגבול הסורי ואמרו לנו שאין רשות להוציא פרות מסוריה ל"פלסטיין". אמרנו — הפרות הן בשביל מטולה ומושבה זו נמצאה אז בגבולות סוריה; הציעו לנו להתקדם צפונה, ממזרחו של הירדן, ולא נצטרך לעבור את הגבול שליד גשר בנות-יעקב. מובן שהצעה זו לא נתקבלה כלל על דעתנו. ביקשנום שירשו להעביר למשמר הירדן את הפרות האחדות שעמדו להמליט, ובוה הצלחנו; הבאנו 5 פרות למוכר תר משמר-הירדן ונשארו שם עד חצות הלילה. לאחר התייעצות במוכתר ירדנו באישון הלילה לגבול, וכשנוכחנו שהקצינים אינם שם, שיל-שלנו 5 „נפוליונים“ (מטבעות זהב צרפתיות) בידי השומרים הצ'רקסים והעברנו בשלום את כל העדר לגבולות הארץ.

בבוקר השכם שמענו את הצעקות של הקצינים, ויש להניח שהם גם לא חסכו מכות מהשוטרים, אבל אנו, את מה שרצינו ביצענו.

כיום, כשהנכם מסתכלים במוציגים, קשה להאמין שהתחלנו בפרה שהניבה 600-700 ליטר (הפרה המקומית) והגענו לפרות שמניבות פי עשרה מזה. על גודל העדר, תנובותיו וכו', אתם יכולים ללמוד מהדיאגרמות ומהחבורת. אנו מקי-וויס לייצר בתשכ"ו למעלה מ-3 מיליון ליטר. להישגים אלה הגענו הודות לעבודה מאומצת של שני דורות — עבודה קשה ומסורה, ביום ובלילה, בשבתות ובחגים. עלינו להודות לרופאים הווטרינאריים ולמדריכים (בעבר — של הסוכנות וכיום של מדינת ישראל) על עזרתם ועצותיהם בפיתוח הענף.

לצערנו, אין המחלבה שלנו יכולה עוד לקלוט בצורה נוחה את כל החלב שהננו מייצרים; אנו מקווים שהמוסדות, ובייחוד הבנק לחקלאות, יסייעו בידינו בהקמת מחלבה מודרנית, רחבת-מידות, שתמנע מחברינו את העמידה הממושכת בתור לשם מסירת החלב.

בזמן האחרון הננו עדים, לצערי הרב, להלך-

הנני לברך בשם המושב כפר-יחזקאל את כל באי התצוגה ומארגניה. בעולם הגדול מתקיימות תערוכות בקר לעתים קרובות והן משמשות חג לאיכרים ולכל באיהן. אצלנו בארץ אין הן כה שכיחות ואני מקווה שהתערוכה כאן היא רק התחלה וימשיכו בכאלה ברחבי הארץ.

אנחנו, כאן במושבנו, הננו מהבוקרים הוותיקים שבארץ. לפני שנים רבות מילאנו תפקיד של ספקי בקר למשקים שונים ומבכירותינו ופירותינו שימשו יסוד טוב לכינון הענף ביישובים רבים. התחלנו בפרה המקומית, דלת התנובה, כשבאותו זמן החזיקו כבר בדגניה, במחניים ובאיילת-השחר בפרות דמשקאיות. לנו לא היה כסף לרכישת פרות כאלה, ורק כעבור שנים אחדות הוקצב לנו תקציב מיוחד לקניית פרות דמשקאיות. ברצוני לספר לכם על פרשת רכישת פרותינו הדמשקאיות לפני כ-45 שנה. יצאנו, אני, חבר מאילת-השחר והמומחה משולם גפנר לדמשק, כשבידנו המלצה מאת הח' יצחק בן-יעקב ז"ל ליהודי דמשקאי בשם ששון. שוטטנו בכפרים ובבוסתנים כעשרה ימים עד שהצלחנו לאסוף את מספר הפרות הדרושות לנו. יצאנו בבוקר השכם מדמשק, חזרה לארץ, ונוהגים לאט-לאט בעדרנו „המשובח“. ההליכה היתה בקצב איטי כדי לא לעייף את הפרות בדרך כה ארוכה. בלילה נחנו בחאן אחד ולמחרת היום

ידידיה, עבור הקמת מבנה לבקר חלב לדוגמה. את הטקס נעלה מקהלת הקיבוץ השכן „הגב-עתרון“, להנאתם הרבה של כל הנוכחים.

המוזמנים נסעו לבתיהם, אנשי הכפר החזירו את הפרות ושוב לעבודתם, בעלי הפרסים העמידו את הגביעים בכותל המזרח שבביתם ברוב גאווה (מוצדקת) וכולם יצאו בהרגשה טובה, הרגשת חג. ועל כך יבואו על התודה כל הרבים שתרמו להצלחה.

אלי סמסון

שה"מ לשכת הדרכה בית שאן